

РЕШЕНИЕ

№ 4235

гр. София, 28.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **746** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от

Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Столична община срещу Решение №237240 от 08.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 8-ми състав, постановено по НАХД № 7997 по описа за 2019г. на СРС, с което е отменено изцяло Наказателно постановление (НП) № 347500/14.12.2018г. на Заместник кмета на Столична община. С цитираното НП на Х. К. П., на основание чл. 53 и чл.13, б. "б" от ЗАНН и чл.48 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ е наложена глоба в размер на 50лв. за извършено нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал.1, вр. чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението на Софийски районен съд е неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди се, че нормата на чл. 18 от Наредбата за реда и условията за пътуване в обществения градски транспорт на територията на Столична община установява изрично задълженията на гражданите, ползващи услугите на обществения градски транспорт. Твърди се, че районния съд неправилно е приел, че в хода на

административно-наказателното производство е допуснато нарушение на материалния закон по отношение на приложимия нормативен акт, по който е следвало да се санкционира нарушението. Сочи се, че изводът на съда, че по отношение на нарушението е приложим Закона за автомобилните превози (ЗАВП), а не Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) е неправилен, доколкото ЗАВП се отнася до междуселищните и международните превози, а по отношение на обществения градски транспорт на територията на Столична община е приложима Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО). Претендира се отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по съществото на правния спор, с което да бъде изцяло потвърдено наказателното постановление.

Ответникът – Х. К. не се явява и не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Безспорно е установено в производството пред Софийски районен съд, че нана 06.11.2018г. в 15:30 ч. Х. П. пътувала в трамвай № 6 в [населено място]. След спирката на „Площад М.“ в посока [улица] С. С. - контролър към ЦГМ заедно с колегата му Р. Т. извършили проверка в трамвая относно редовността на пътниците. По време на проверката констатирани, че П. пътува без редовен превозен документ. Последната отказала да заплати карта за еднократно пътуване предложена от контролора, поради което в нейно присъствие и бил съставен акт за установяване на административно нарушение. Актът бил съставен от С. и предявен на нарушителя. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени без правно основание, доколкото посочените в наказателното постановление норми на НРУПОГТТСО противоречат на чл.101 от ЗАВП, общинските съвети в т.ч. и Столична община, нямат контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници, като нормите на Наредбата противоречат на норми на акт от по-висока степен – ЗАВП. Прието е също, че в процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, което е опорочило наказателното постановление до степен, налагаща неговата отмяна .

Съдът намира, че от съдържанието на АУАН и на НП се установява, че с поведението си пътникът е нарушил чл.18, т.1, б. „а”, „б” и „в” от НРУПОГТТСО. Сочената разпореда, урежда три различни хипотези – по т.1, б. „а”, „б” и „в”, свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: да

притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото (б."а"), да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване (б."б"), и да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта (б."в"). В случая липсва неяснота за какво точно лицето е санкционирано.

Настоящият съдебен състав споделя доводите в решението на Софийски районен съд за противоречие между Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) и НРУПОГТТСО, като в тази връзка отбелязва следното: В противоречие с чл. 10 и чл. 12 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ подзаконов нормативен акт – НРУПОГТТСО, е издаден без законова делегация, при липсата на законово основание. Съгласно чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ общинският съвет, като орган на местно самоуправление, има правомощие да издава подзаконови нормативни актове за регулиране на определени обществени отношения с местно значение, изброени в чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА. Общественият превоз, чиято легална дефиниция дава законодателят с разпоредбата на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, в рамките на общината е предмет на утвърждаване от общинските съвети - чл. 17, ал. 5 от ЗАвтП. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА общинските съвети могат да определят и таксите за предоставянето на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт. От анализа на цитираните норми съдът обосновава извод, че на местните власти не са предоставени контролни правомощия по повод на реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Следователно разпоредбите с обект „административно-наказателна отговорност“ са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Столичният общински съвет е некомпетентен, при липсата на законова делегация, да създава различни от посочените в ЗАвтП норми относно длъжностните лица и техните правомощия при извършването на проверки, размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание. Изпълнителното деяние – пътуване без билет или друг документ, е елемент от фактическия състав на нарушението, посочено в чл. 101, т. 1 от ЗАвтП, поради което дори и да се възприеме, че Х. П. е пътувала без билет, то последната подлежи на санкциониране по реда на чл. 101 от ЗАвтП, а не според разпоредбата на чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтП няма бланкетен характер, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е НРУПОГТТСО. В съответствие с чл. 15, ал. 3 от ЗНА противоречието между закон и подзаконов акт води до отмяната на НП, който извод се обективира и в процесния случай.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 237240 от 08.10.2019г. по НАХД № 7997/2019 г. на

СРС, НО, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

2.